

Sygn. akt VI Ka 37/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie SO Klara Łukaszewska SO Andrzej Wieja

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015r.

sprawy **N. W.**

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt VIII K 367/14

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec skazanego N. W. w ten sposób, że obniża wymierzoną mu karę łączną pozbawienia wolności do 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 37/15

UZASADNIENIE

N. W. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 15.06.2011 r., sygn. akt II K 784/10, za dwa czyny popełnione w dniu 28.05.2010 r., kwalifikowane z art. 190 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat; zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 20.03.2014 r. w sprawie sygn. akt VIII Ko 216/14;

II. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 27.06.2012 r., sygn. akt II K 240/12, za czyn popełniony w nocy z 13/14 listopada 2009 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata; zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.03.2014 r. w sprawie sygn. akt VIII Ko 215/14;

III. Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 19.07.2012 r. sygn. akt II K 160/12, za czyn popełniony w nocy z 11/12 sierpnia 2009 r., kwalifikowany z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym

zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3; zarządzonej do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 10.03.2014 r. w sprawie sygn. akt VIII Ko 217/14.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem łącznym z dnia 19 listopada 2014r. w sprawie o sygnaturze akt VIII K 367/14:

1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 i 3 k.k. połączył skazanemu N. W. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami opisanymi w punktach I, II, i III części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. zaliczył skazanemu N. W. na poczet kary łącznej pobawienia wolności orzeczonej w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego okres rzeczywistego pozbawienia wolności: w sprawie sygn. akt II K 784/10 od dnia 30.05.2014 r. do 19.11.2014 r. i nadal,
3. pozostawił do odrębnego wykonania pozostałe orzeczenia zawarte w wyrokach opisanych w pkt I, II, i III części wstępnej wyroku łącznego,
4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił N. W. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa, w tym nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł obrońca skazanego, który zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary poprzez nieuwzględnienie, że wszystkie czyny karalne jakich dopuścił się skazany miały związek ze spożywaniem przez niego alkoholu, a wobec podjętego leczenia przeciw alkoholowego i podjętych starań umożliwiających leczenie na oddziale terapeutycznym w G., jak również prezentowanej postawy wskazującej na krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw, uzyskania na przełomie 5-ciu miesięcy ośmiu wniosków nagrodowych i ani jednej kary dyscyplinarnej, przemawia za tym, że skazany diametralnie zmienił swój stosunek do dotychczasowego sposobu życia i podjął starania mające na celu umożliwienie mu prawidłowe funkcjonowanie w społeczeństwie po opuszczeniu Zakładu Karnego, co winno mieć znaczący wpływ na wymiar orzekanej obecnie kary łącznej, skutkujące zastosowaniem zasady pełnej absorpcji kary.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art. 437 k.p.k. obrońca skazanego wniósł o zmianę orzeczenia w zaskarżonej części poprzez połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punkcie I, II i III części wstępnej wyroku i wymierzenie skazanemu kary łącznej w wymiarze jednego roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego zasługiwała na częściowe uwzględnienie. Zasadny okazał się bowiem zarzut rażąco niewspółmierności kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej w pkt I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Sąd Rejonowy doszedł do trafnego wniosku, że w zbiegu realnym pozostawały przestępstwa, za które N. W. został skazany na jednorodnjowe kary pozbawienia wolności wyrokami Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 15.06.2011 r. w sprawie II K 784/10, z dnia 27.06.2012 r. w sprawie II K 240/12 i z dnia 19.07.2012 r. w sprawie II K 160/12. Czyny przypisane w powołanych orzeczeniach zostały popełnione odpowiednio: w dniu 28.05.2010 r., w nocy z 13/14.11.2009 r. oraz w nocy z 11/12.08.2009 r., czyli przed pierwszym chronologicznie orzeczeniem odnoszącym się do jednego z wyżej opisanej grupy przestępstw – przed wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 15.06.2011 r. w sprawie II K 784/10.

Zasadnie zarzucił skarżący, że wymierzając skazanemu karę łączną za wyżej wymienione przestępstwa, Sąd Rejonowy w niewłaściwy sposób uwzględnił okoliczności dotyczące wymiaru tej kary. Sąd Okręgowy podkreśla, iż decydujące znaczenie przy określaniu wymiaru kary łącznej ma związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają

kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw i rodzaj naruszonego dobra prawnego, a także sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motyw bądź pobudki stymulujące sprawcę, rodzaj i formę winy. Na wymiar kary łącznej istotny wpływ ma także zachowanie skazanego po popełnieniu przestępstw.

Sąd Okręgowy zauważa, że Sąd I instancji przy wymiarze kary łącznej nie uwzględnił w należyтым stopniu zachowania skazanego w zakładzie karnym, odzwierciedlającego się w treści opinii o skazanym wydanej przez Dyrektora Zakładu Karnego w Z.. Z opinii tej wynika, że skazany był ośmiokrotnie nagradzany regulaminowo i nie był karany dyscyplinarnie, jest dobrze przystosowany do warunków izolacji więziennej, regulaminowo odnosi się do przełożonych, bezkonfliktowo funkcjonuje wśród współosadzonych, a przy tym utrzymuje kontakty z rodziną. Oczekuje na przyjęcie do oddziału terapeutycznego dla uzależnionych od alkoholu. Okoliczności te wskazują, że skazany wdraża się do przestrzegania zasad porządku prawnego i współżycia społecznego. Jednocześnie Sąd I instancji przeoczył bliski związek czasowy pomiędzy pozostającymi w zbiegu przestępstwami za czyny z art. 279 § 1 k.k. Związek ten, jak również tożsamość rodzajowa obydwu przestępstw, winny mieć istotny wpływ na wymiar kary łącznej wobec skazanego. Niewątpliwie bowiem popełnianie wielu tożsamych rodzajowo przestępstw może wskazywać na niepoprawność skazanego czy też „premedytację w dążeniu do łamania porządku prawnego”, jak wskazał Sąd I instancji w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w niniejszej sprawie jednak w ocenie Sądu Okręgowego sytuacja taka nie zachodzi. Łączność przedmiotowa zachodząca pomiędzy popełnionymi przez N. W. czynami z art. 279 § 1 k.k. winna zatem wpływać na obniżenie wobec skazanego wymiaru łącznej kary pozbawienia wolności, czego nie rozważył Sąd I instancji wydając zaskarżone orzeczenie.

Na podstawie powyższych okoliczności Sąd Okręgowy uznał, że wymierzona skazanemu kara łączna w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy jest rażąco surowa. Sąd Okręgowy ocenił, że jedynie wymierzenie oskarżonemu kary łącznej 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności odzwierciedlać będzie we właściwy sposób zawartość kryminalną przestępstw popełnionych przez skazanego, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, a także postawę skazanego w jednostce penitencjarnej oraz charakter i rodzaj opisaną wyżej przedmiotowo – podmiotowej, jak również czasowej więzi pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Kara w niższym wymiarze nie uwzględniałaby faktu, że pomiędzy popełnionymi przez N. W. przestępstwami opisanymi w wyrokach II K 784/10 oraz II K 160/12 upłynęło ponad osiem miesięcy, nadto czyny popełnione przez skazanego w dniu 28 maja 2010 r. (przypisane wyrokiem w sprawie II K 784/10) godzą w odmienne dobro prawne, aniżeli czyny przypisane wyrokami w sprawach II K 240/12 i II K 160/12. Brak było w szczególności podstaw by zastosować wobec skazanego zasadę pełnej absorpcji, zgodnie z wnioskiem postawionym w apelacji.

Sąd Okręgowy nie stwierdził ponadto, aby wyrok Sądu Rejonowego w pozostałej części dotknięty był uchybieniami procesowymi wskazanymi w art. 439 k.p.k., które Sąd Odwoławczy winien brać pod uwagę z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia oraz podniesionych zarzutów, ani nie był rażąco niesprawiedliwy, zatem na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie podlegał utrzymaniu w mocy.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.